

PRENUMERATA.

W Łodzi:

Dziennik	rs. 6.
Półrocznik	3.
Kwartalnik	1 k. 50.
Miesięcznik	1 k. 50.

W KRAJACH I CESAŃSTWIE:

Rocznik	rs. 6.
Półrocznik	3.
Kwartalnik	1 k. 50.
Miesięcznik	1 k. 50.

Prenumeratę na „Dziennik Łódzki” w Warszawie przysyła biuro ogłoszeń Rajchmana i Frendlera, przy ulicy Senatorskiej Nr. 13. Tamże nabywać można pojedyncze numery „Dziennika”.

Cena pojedynczego numeru 5 kop.

CENA OGŁOSZEŃ.

Za jeden wiersz polećmy lub za jeden miesiąc 5 kop., z następnym wciśnięciem czepiając powtarzających się albo większych ogłoszeń odpowiedniego rabatu.

Nekreplegi: za każdy wiersz 10 kop.

Reklamy: za każdy wiersz 12 kop.

Stała 3 wierszowa ogłoszenia miesięczna po rs. 2 miesięcznie.

Od należałoby przewidywać 10 rubli następnego dodatkowego ogólnego 5 proc.

DZIENNIK ŁÓDZKI

PISMO PRZEMYSŁOWE, HANDLOWE I LITERACKIE.

KALENDARZ.

Święta: Józef P. M. i Heleny.
Jutro: Dożynki.
Wschód słońca o godz. 4 m. 6. Zachód o godz. 7 m. 47.
Długość dnia godz. 15 m. 41. Przybyło dnia godz. 8 m. 3.

BIURO REDAKCYI I ADMINISTRACYI
ULICA PASAŻ NIEZŁAZA NR. 514.

Adres telegraficzny:
„DZIENNIK” ŁÓDŹ.

Ogłoszenia przyjmowane są: w Administracji „Dziennika” oraz w biurze ogłoszeń Rajchmana i Frendlera w Warszawie.

Rękopisy nadesłane bez zastrzeżeń — nie będą zwracane.

Numer następnego wyjdzie we wtorek.

„Warszawski dziennik” pisze co następuje:

W dniu 2-gim maja odbyło się pod przewodnictwem gubernatora warszawskiego trzecie posiedzenie komisji do spraw fabrycznych. Kwestye, podlegające dyskusji, były już poprzednio rozstrzygnięte przez zarząd miejski, a ponieważ skład osobisty w obu tych urzędach jest ten sam, więc na posiedzeniu, odbytem w dniu 2 maja, należało tylko korzystać z rozporządzeń już wydanych, i zastanowić się jedynie, o ile rozporządzenia te dadzą się zastosować praktycznie do fabryk w guberni warszawskiej.

Dyskusya toczyła się przeważnie w kwestyi ustalenia rozmaitych zwyczajowych terminów fabrycznych, niezbędnych przy ściśle stosowaniu prawa z d. 3-go czerwca 1886 r. Żadnych zasadniczych postanowień komisya w tym względzie nie powzięła. Tymczasowo postanowiono nie poruszać kwestyi: czy do fabryk w powiatach guberni warszawskiej będzie można stosować przepisy, wydane przez zarząd miejski dla fabryk m. Warszawy, dotyczące ochrony życia, zdrowia i moralności robotników.

„Sprawa ta wymaga postępowania ostrożnego wobec fabryk w gub. warszawskiej, znajdujących się pod każdym względem w stanie niepożądanym. Chociaż znajdowali się badacze, jak np. profesor Janusz, którzy zachwycali się wysoką jakością kulturą fabryk w kraju przywisańskim, w porównaniu z fabrykami położonemi wewnątrz Cesarstwa, lecz takich delegatów wyraźnie odświeżały dekoracje zewnętrzne ładnie malowane. Do liczby takich złudnych dekoracji należały np. ośmieszone krakowianki i rozmaite inne kasy, założone przy fabrykach na zasadzie nie wiadomo czyjzego pozwolenia (istniejące warunkowo po dzień dzisiejszy). Organizacja kas jest następująca: fabrykant wytrąca z zarobku robotnika 2%, i więcej, sam dokłada taką samą sumę, rzadko więcej, a najczęściej nie daje nie i za fundusz ztąd zebrany najmuje doktora fabrycznego.

„Jeśli po zaplaceniu doktorowi honorarium pozostaje jakakolwiek reszta, to tę wydają w charakterze zapomogi chorým robotnikom. Fabryki wewnątrz Cesarstwa nie wpadły na tak prosty sposób i leczą swych robotników darmo. Prawda, że cywilizowane fabryki przywisańskie wpadły na ten sposób, lecz pytanie, czy to się nazywa kulturą, gdy często fabryczny lekarz bywa krewnym lub dobrym znajomym fabrykanta, który dla jego korzyści głównie

założył krakenkasę. I robi się to jakoś tak, żeby i wilk był syty i owca cała... Tak samo prosta jest i organizacja kas zaliczkowo-wkładowych, przy których znów jakoby są wilki syte i owce całe. Istotnie z zarobku wytrąca się 6%, z których wytrąca się 5% sposobem pożyczki robotnikom, którzy z kolei pobierają 5% od sumy otrzymanej.

„Robotnik, oddalając się z fabryki, otrzymuje wszystkie swoje oszczędności. Wszystko to wydaje się dobre i sympatyczne. Lecz odwrotna strona medalu przedstawia się tak: z tego rodzaju oszczędności w rękach niektórych znaczniejszych fabrykantów zbiera się do 30,000, a często do 50,000 rs. Pieniądze te w obrotowym kapitale fabryki przynoszą 20%. Tym sposobem fabrykant zyskuje kredyt na bardzo korzystnych warunkach, oparty na przymusowej wewnętrznej pożyczce, zaciąganej w własnych robotnikach.

„W tym wypadku od kultury do gszefciarstwa tylko krok jeden. Istniały i takie kasy (dzięki inspekcji fabrycznej już zamknięte), na rzecz których robotnikom wytrącano 5%, lub 6% przez lat 10 i dopiero po upływie tego czasu robotnicy otrzymywali od swych wkładów 5%. Trzeba być bardzo krótkowidzącym, żeby to postępowanie uważać za piękną dekorację. Sprawiedliwość wyznać nakazuje, iż w niektórych, zresztą bardzo nielicznych fabrykach, wszystkich tego rodzaju kasy oparte są na uczciwych zasadach, dalekich od ukrytej intencji eksploataowania kieszeni robotników. Należy mieć nadzieję, że komisye fabryczne rzucą światło na tę sprawę i oddzielią pszenicę od plew”.

DZIAŁ PRZEMYSŁOWY.

Łódź, dnia 22/V 1892 r.

× W niektórych fabrykach łódzkich, począwszy od roku przyszłego, postanowiono wyrabiać nowego rodzaju kretony fantazyjne, według nieznanych dotąd w Łodzi wzorów zagranicznych. Kretony te mają być bardzo tanie, a jednocześnie wysoce gustowne. W tych dniach bawili właśnie w mieście naszym jeden z chemików zagranicznych, który przybył do Łodzi specjalnie w celu rozpowszechnienia w przemyśle łódzkim najnowszych systemów w produkcji i kolorowaniu kretonów fantazyjnych.

× W tych dniach piotrkowski rząd gubernialny zatwierdził plany nowych budynków w posesyi fabrycznej firmy „Emde i spółka” w Żubardziu.

× Na łódzkich targach zbożowych popyt znowu osłabł, po chwilo-

wem ożywieniu. Na stacyi towarowej sprzedano od wtorku: pszenicy 200 korey po rs. 8.40 — 8.60, żyta 200 korey po rs. 6.60 — 7.00, owsa 2,500 korey po rs. 3.10 — 3.30, kartofli 10 wagonów po rs. 2.70 — 2.85. Na Nowym Rynku sprzedano w piątek pszenicy 150 korey po rs. 8.30 — 8.60. Ceny siana, słomy i koniczyzny nie uległy żadnej zmianie.

× Ceny zboża w Zgierzu na ostatnich targach były następujące: żyto po rs. 11.27 czwartek, jęczmień po rs. 9.44, gryka po rs. 9.50, owies po rs. 1.02 pad.

Drugi żelazne.

× Według ostatniej decyzji ministeryum komunikacyi, normalna szybkość biegu pociągów na tutejszych kolejach w czasie letniego rozkładu oznaczona jest dla pociągów kurierskich 55 wiorst, pośpiesznych 50 wiorst, osobowych i letnich 45 wiorst, osobowo-towarowych 35 wiorst i towarowych 30 wiorst na godzinę.

× Na drogach żelaznych południowo-zachodnich wprowadzono wagony specjalne dla przewozu wina.

× Przystąpiono do powiększenia sił przewozowych następujących dróg żelaznych: koziłowsko-woronosko-rostowskiej, łowosko-sewastopolskiej, donieckiej, griasko-carycyńskiej, nadwiślańskiej, orłowsko-witebskiej, libawsko-romenskiej, moskiewsko-kurskiej i innych. Jednocześnie na drogach rzeczonych ma być poparty rozwój dróg dojazdowych. Na cele powyższe przeznaczono 6 milionów rubli.

Handel.

× Obecnie przewożone są wodą znaczne transporty towarów tkackich do Persyi i kraju Zakaspijskiego.

× W dniu 16 b. m. odbyło się w Hamburgu zebranie 70 firm prowadzących handel bawełną. Na zebraniu tem postanowiono utworzyć stowarzyszenie firm bawełnianych, a w najbliższej przyszłości urządzić osobną giełdę bawełnianą.

× W ministeryum skarbu opracowano kwestye środków, zmierzających do poparcia wywozu zwierząt i mięsa świeżego zagranicę.

Pieniądze i kredyt.

× Niezadługo otworzy swój oddział w Paryżu bank rosyjski dla handlu zewnętrznego.

Przemysł.

× Pogrzebany już niemal projekt założenia cukrowni akcyjnej w Lublinie, w okolicy podmiejskiej, jak donosi korespondent „Gazety warszawskiej”, znów jakoś się odżywa. Niezmordowany od samego zapoczątkowania pomysłu adwokat Olszewski, u którego w roku zeszłym odbywały się narady przyszłych współników,

nie które nikt się nie troszczył. Stary wyspiarz podróżował wiele, znał doskonale angielski i świetnie mówił ich językiem, uchodził za wielkiego patriotę, ale, że pesymistycznie zapatrywał się na obecny stan rzeczy, posiadany był nieraz o brak miłości dla kraju, o zbytne uwielbianie cudzoziemców. Nie będąc również szczęśliwym jako polityk, usunął się, krytykując z uboższymi.

Uprzywilejowanemu naszem miejscem spacer był mały skwer koło świątyni Aeolusa, leżący u samych stóp Akropolu. Skwer ten, tonący w zieleni drzew, z ruinami dawnej potęgi Grecyi przy nowożytnych budynkach, zaciszny, bezładny, posiadał dla mnie wiele uroku, zarówno przez oryginalność położenia, jak i kontrast z otaczającym go gwarem miejskim, najmlodszy mi był jednak przez wspomnienie Ateny. Ona tu mnie przywiodła przed laty, wówczas, gdy jeszcze byłem dla niej wszystkim.

Pewnego dnia, zabawiliśmy dłużej na tym placu; rano, po kąpielach morskich w Phalerum, uciekając przed tomanami kurzu i grozącą burzą, szukaliśmy schronienia w tem zacisznym ustroniu.

— Patrz, patrz! — zawołał nagle Stenio, oglądając się za nadjeżdżającym pu-

nie zrażony chyłącym się ku rozbiciu projektem, zbiera znów podpisy na akcye i dzięki energii, z jaką przystąpił do dzieła, zebrali już kilkudziesięciu uczestników. Ponieważ jednak są to udziały drobne, nie przenoszące 3,000 do 5,000 rubli na udział, potrzeba będzie jeszcze sporo zabiegów i czasu, nim projekt ów do skutku przyjdzie, czego, ze względu na słabo w mieście rozwinięty przemysł fabryczny, życzyćby należało.

× Do zatwierdzenia ministeryum dóbr państwa przedstawiono ustawę francuskiego towarzystwa akcyjnego, mającego na celu eksploataowanie bogactw naturalnych w posiadłościach p. J. Skarżyńskiego w guberni chersońskiej. Kapitał zakładowy wynosi 5,000,000 franków.

× Przy radzie towarzystwa popierania przemysłu tkackiego w Moskwie założono stacyę doświadczalną dla badania cementów i innych materiałów budowlanych.

Roślnictwo i przemysł rolny.

× O sztucznej hodowli ryb pisze „Gazeta polska”: „W Wilanowie wpuszczono w tych dniach kilkaset sztuk siel d wód, znajdujących się tamże, celem rozmnożenia u nas tej ryby. W Długiej-Kosielniej (własność p. inżyniera Jurzyńskiego) zarybiono wody rzadkim gatunkiem karpia królewskiego, oraz kilkoma sztukami sandacza, sumy i sieja. W Nieświeżu zaprowadzono będzie w przyszłym miesiącu gospodarstwo rybne na wielką skalę. Według już zatwierdzonego projektu, zarybione będą tamże wszystkie wody odpowiedniemi gatunkami ryb, oraz zaprowadzono sztuczny wylęgarnię ryb z ikry. Kierunek tego gospodarstwa rybnego powierzono ichtyologowi, p. Girdwoynowi.”

Wystawy.

× Podczas przyszłej wystawy elektrycznej w Moskwie, będą dokonywane próby przesyłania z Petersburga do Moskwy telegramem portretów i innych zdjęć fotograficznych. Próby tego rodzaju były niedawno dokonywane zagranicą i wydały rezultaty pomyślne.

× Zamierzano w roku bieżącym wystawę rybołówstwa i hodowli ryb w Moskwie odłożono do roku przyszłego, przyczem zamierzono nadać jej charakter międzynarodowy.

Z MIASTA.

Włokąca się od lat kilku likwidacya interesów byłego stowarzyszenia spożywczego w naszym mieście, zdaje się niezadługo będzie ukończoną. Komisya likwidacyjna tegoż stowarzyszenia zdecydowała

wozem — to ta sama dziewczyna, którą widzieliśmy na Akropolu.

W powozie siedziała Atena z matką. Widok ich zażenował mnie trochę, tembardziej, że nie wspominałem wcale Stenio o znajomości z dziewczyną ateńską. Chciałem też uniknąć spotkania, mimo niepowściągniętej ciekawości usłyszenia słów kilku z ust Ateny, ale pani Rosaire dostrzegła nas i kazala stanąć woźnicy.

Nie było sposobu wyjścia, zwróciłem się więc do Stenia, aby poszedł za mną.

— Masz szczęście — rzekłem z udawanym spokojem — to jest dziewczyna ateńska; chodź, to cię jej przedstawię.

— Kochany, niedobry Kelvinie! — zawołała pani Rosaire, gdyśmy podeszli do powozu — gdzie podziwiałeś się przez tyle dni? co porabiałeś? — Podala mi rękę, ścisnęła serdecznie moją dłoń. — Ateno, kochanie — zwróciła się do córki — zapytaj Kelvina, dlaczego nie przyszedł nas odwiedzić?

Atena zwróciła się ku mnie, wyciągnęła rękę, nie podnosząc prawie oczu.

— Oczekiwałam cię, Kelvinie — wy-rzekła — ale tłumaczyłam mamie, że jesteś zajęty. Ateny mają tyle ciekawych rzeczy do obejrzenia!

Justyn Mc. Carthy.

DZIEWICA ATEŃSKA.

Przekład z angielskiego W. R.

(Dalszy ciąg — patrz Nr. 113).

Muszę jednak wyznać, że nie posiadam Ateny, aby dla majątku mogła wyjść za mąż, znałem ją zbyt dobrze. Ale myśl, rzucana przez jej matkę, o poświęceniu się dla idei, dla dobra Grecyi, przycięła się z łatwością w moim umyśle. Dawna Ati Rosaire zdradzała już naturę romantyczną, pełną szlachetnych porywów i gotową do poświęceń. Pamiętam doskonale, jak opowiadała mi pewnego razu, że ze wszystkich bobatek najbardziej zazdrości budzi w niej bajronowska Myrra, w chwili, gdy umiera wraz z ukochanym. Atena, po wypowiedzeniu słów umierającej Myrry, wybuchła wtedy płaczem. Po chwili wprawdzie śmiała się znowu, ale pamiętam, że ogarnęło mnie wówczas uczucie strachu, na myśl o zetknięciu tej wrażliwej i szlachetnej natury z prozaicznym, nieczułym życiem powszedniem. Gdy taka kobieta

przejmie się jaką myślą, którą uznaje za słuszną, gotowa poświęcić swoje własne szczęście. W każdym razie, trudno mi było nie odgadnąć, że w ciągu tych kilku lat pamięć o mnie zatarła się w umyśle Ateny. Nie miałem do niej prawa, nie istniałem dla niej. Ale również dobrze czułem, że ją kocham i nigdy kochać nie przestanę.

Z braku innego zajęcia, włóczyliśmy się ze Steniem po mieście i korzystaliśmy z poroibnych w hotelu znajomości. Nie trudno zresztą było o nie: jedne przypadły nam bardzo do gustu, inne znosiłismy przez grzeczność. Najmniejszy sympatyi wzbudzały w nas pani i pan Pollen, bogata para mieszczańska, szukająca zagranicą stosunków, których w kraju znaleźć nie mogła. Pan Pollen był osobieniem pospolitości, a pani ładna kobieta, flirtująca na wszystkich strony. Z całego towarzystwa największe lubiliśmy lady Lance z córką i pana Vlachos, greka, którego znałem jeszcze z dawnych czasów.

Vlachos był poważnym mężczyzną o silnym zaroście, pochodził z wyspy, będącej pod panowaniem Turcyi, na której wszakże, jak utrzymywał, nie postala jeszcze noga turkowskiego żołnierza, bo istotnie, wysepka była niedostępną skalą, o zdobycia-

się, po dość długim wahaniu, na krok przyspieszający ostateczne zatwierdzenie interesów. Dzielników stowarzyszenia, uchylających się od dobrowolnego zapłacenia należności za wybrane towary, pozowano sądownie. Onegdaj właśnie, sądziłowie pokoju, 2-go i 6-go rewirów, rozpatrywali kilka spraw z powództwa komisji likwidacyjnej. Należności byłemu stowarzyszeniu od niektórych pozwanym przyznano. Wobec tego spodziewać się należy, że także inni dłużnicy uregulują teraz swoje rachunki, nie czekając wyroku.

Zarząd straży ogniowej ochotniczej łódzkiej zaprasza członków onej na „ogólne zebranie”, odbyć się mające w środę, dnia 25 maja r. b., o godzinie 7 i pół wieczorem w sali koncertowej.

Porządek dzienny zebrania obejmuje: 1) odczyt i przyjęcie sprawozdania za rok 1891; 2) sprawozdanie komisji rewizyjnej; 3) postanowienie wydatków pieniężnych i przyjęcie budżetu podług zdania zarządu, gdyż postanowienie co do wysokości jest niemożliwym; 4) wybory komendanta i zastępcę tegoż; 5) wybory 6-ciu członków zarządu.

Rewizja więzień. W uzupełnieniu wiadomości o rewizji więzień dodać możemy, iż naczelnik głównego zarządu więzień, rad. tajny Galkin-Wraski, udał się do Kielc. Po zwiedzeniu tamtejszych więzień, powraca do Łodzi i zabawi tutaj dwa dni. Przyjazd do Łodzi jest oznaczony na dzień 24 b. m. (wtorek przyszłego tygodnia). Dnia 26, t. j. w czwartek, p. Galkin-Wraski udaje się przez Sieradz do Kalisza.

Pan policmajster m. Łodzi wydał rozporządzenie do wszystkich właścicieli i rządców domów, ażeby w bramach, w podjazdach lub w głównych korytarzach wejściowych, stosownie do tego, jak dom jest zabudowany — utrzymywali dokładne listy lokatorów, w domu zamieszkałych. Listy te obowiązkowo powinny być wypisane w języku ruskim, a także, jeżeli kto życzy sobie tego, w języku niemieckim.

Za niespełnienie tego rozporządzenia winni pociągnięci będą do surowej odpowiedzialności.

Książki domowe winny być również poddawane kontroli i utrzymywane w zupełnym porządku.

Pozwolenie na prowadzenie robót budowlanych fabrycznych i sporządzenie szacunków assekuracyjnych otrzymał od rządu gubernialnego piotrkowskiego mieszkaniec tostejszy, inżynier A. W. Stabelski.

Osobiste. W tych dniach bawiła w Łodzi p. Marya Weryho, znana propagatorka fröblowskiej metody w kraju, oraz pierwsza założycielka zakładu fröblowskiego dla dzieci w Warszawie. P. Marya Weryho zwiadała zakład fröblowski p. ny Broun-wskiej, istniejący od niedawna w naszym mieście i znalazła go we wzorowym porządku.

Z pracowni artystycznych. W pracowni rzeźbiarskiej utalentowanego artysty łódzkiego, p. Ludomira Wąsowskiego, widzieliśmy kilka prac świeżo ukończonych. Wyodróżnia się przedewszystkiem pomnik, przedstawiający mężczyznę w płaszczu. Figura cała doskonale postawiona, dobra w proporcjach, przyczem draperja słownie ufałdowana. Odnacza się także „Głowa dziecka”, wymodelowana nader subtelnie. Wszystkie reszta prace, jakie mieliśmy sposobność oglądać w pracowni p. Wąsowskiego, trzymane są w szlachetnym stylu i świadczą o prawdziwym uzdolnieniu ich twórcy. Warto nadmienić, iż wkrótce mają stanąć w pracowni, przy ulicy Konstantynowskiej, liczne reprodukcje „Satyra” (jednego z najlepszych dzieł artysty), który zyskał sobie uznanie na wystawie warszawskiego towarzystwa zachęty sztuk pięknych. W istniejącym przy pracowni rzeźbiarskiej zakładzie kamieniarskim p. Wąsowskiego, zauważyliśmy również kilka prac, bardzo starannie i z artystycznym poczem wykonanych.

Zarząd telefonów zawiadamia nas, że od kilku tygodni tak dalece zwiększył się ruch abonentów, iż ledwo można nadążyć z zamówieniami liniami w różnych stronach miasta i za miastem. Ostatnio połączono następujące firmy: Gustaw Rosenthal (agencja), Juliusz Żilke (przedsiębiorstwo budowlane), Horowicz i Reichmann (farbiernia i kantor), I. L. Cohn (fabryka), Pinkus M. & Lande (fabryka), Bukiet bracia (dom handlowy), Jos. E. Cwilling (agencja), I. Arkuszewski (biuro techniczne), Vive & John (przedziałnia), Wagner & Thiele (fabryka maszyn i intensyliów), Tempel & Löwenstein (fabryka konfekcji i skład), A. Tykociner (przedziałnia), Z. Salamonowicz (skład drzewa), A. Lipiński (skład materiałów aptecznych), Juliusz Fiał (fabryka jedwabi i pluszów), Bressler & Reinheimer, Fr. Pretzel & Comp. (przedsiębiorstwo techniczne) i B. Glicksmann (skład towarów lokowych). Z wymienionych cztery ostatnie firmy będą połączone

w przyszłym tygodniu, oprócz kilku innych, które wejdą do listy następnie.

Zbrodnia. W czwartek rano w łasku pabianickim znaleziono zwłoki nauczyciela ze wsi pobliskiej, Marcinkiewicza. Rany na trupie świadczyły, że M. padł ofiarą morderstwa. Zawiadomione władze rozpoczęły natychmiast dochodzenie. Onegdaj aresztowano dwu włosein, podejrzanych o popełnienie tej zbrodni.

Z poza Łodzi.

— 0 —

Warszawa. JE. Główny Naczelnik Kraju, General-Adjutant J. W. Garko, jak donosi „Warszawski dziennik”, wyjechał z rodziną koleją nadwiślańską na pobyt letni do Zegrza, powiatu pultuskiego, guberni łomżyńskiej. J. W. General-Gubernator przyjeżdżać będzie stamtąd dwa razy na tydzień do Warszawy w interesach służbowych.

W czwartek wieczorem przybył z Petersburga do Warszawy pułkownik Wędrych, wydelegowany przez ministra komunikacji na rewizję kolei tutejszych.

W dniu 17-stym maja odbył się miało ostateczne posiedzenie komitetu ministrów w sprawie organizacji emigracji żydowskiej, według projektu br. Hirscha. Według informacji gazety „Warszawski dziennik”, tym z pomiędzy żydów, którzy zechcą wysiedlić się z Rosji, postawione będą różne ulgi. Świadczenia emigracyjne będą im wydawane bezpłatnie i bez oddzielnego w każdym wypadku Najwyższego zezwolenia, następnie żydzi emigrujący mają być uwalniani od odbywania powinności wojskowej; kary za przekroczenie ustawy akcyzowej mogą być im darowane z decyzji ministrów skarbu i spraw wewnętrznych, w razie, jeżeli winni nie posiadają żadnego majątku. Nadto sprawy sądowe za przestępstwa mniej ważne, nie pociągające za sobą pozbawienia praw stanu, ani też pretensje cywilne, nie będą służyć za przyczynę odmowy świadczeń emigracyjnych, w tych ostatnich wszakże wypadkach konieczną jest decyzja p. ministra spraw wewnętrznych.

Przy nowym szpitalu Dzieciątka Jezus, jaki ma być zbudowany na folwarku Świętokrzyskim, wzniesiony będzie specjalny pawilon dla chorych piersiowych. W dniu 29-tym czerwca za zezwoleniem władzy odbędzie się w Warszawie zebranie koleżeńskie b. wychowawców drugiego gimnazjum męskiego warszawskiego, którzy ukończyli je przed 25 laty.

Zakład przeszczepień p. Lewickiego w alei Ujazdowskiej, jak donosi „Kuryer warszawski”, ostatecznie zamknięto; uczniowie i uczennice przeszli do Muzeum na Koszykach, liczącego obecnie około pięćdziesięciu uczniów. W tych dniach rozpoczną się w Muzeum na Koszykach wykłady z dwubabictwa, na które zapisało się kilkudziesięciu uczniów.

„Warszawski dziennik” donosi, iż naczelnik głównego zarządu więzień, p. Galkin-Wraski, przy zwiedzeniu warszawskiego więzienia karnego i czasowego jego oddziału, zwrócił uwagę, że prawie wszystkie rzemiosła, zaprowadzone w tych więzieniach, stanowią antrepreję prywatnych przedsiębiorców, prawie wyłącznie żydów, którzy korzystają za opłatą ogólną z całej siły roboczej aresztantów. Taki stan naczelnik głównego zarządu więzień uznał za nieuprzednio normalny dla różnych względów ponizszych. Niema już nawet kwestyi, że oddawanie w szeroki zakres siły roboczej aresztantów przedsiębiorcom prywatnym odbija się szkodliwie pod względem konkurencyjnym na wolnej pracy, ale nadto dopuszczanie przedsiębiorców do cel więziennych jest nader niepożądane. W więzieniu przedewszystkiem odbywać się na wyrób drobnych przedmiotów różnych na potrzeby więzień w pewnej miejscowości lub okręgu i tylko nadmiar siły roboczej aresztanckiej może być oddany przedsiębiorcom. Otóż w więzieniach zaprowadzić należy warsztaty tkackie—płótna na koszuły; materiał ten obracany zostanie na potrzeby w samych więzieniach, a pozostałą resztę mogłaby użytkować intendtura. Wreszcie więzienie może otrzymywać obstarunki od innych władz rządowych, może obszywać straż ziemską, policję, straż ogniową i robić obuwie. Dla zwiększenia obdytu, a więc i dla rozszerzenia produkcji, należy zawiązać stosunki z dowódcami pułków i odwoływać się do współdziałania wyższej zwierzchności wojskowej. Wogóle należy do tego dążyć, ażeby więzienia, o ile to możliwe, zaspakajaly same wszystkie swoje potrzeby, bez uciekania się do kupowania potrzebnych rzeczy u obcych. Tak na przykład niezbędnym jest, ażeby artykuły spożywcze dostarczane były w sposób gospodarczy, a nie przez przedsiębiorców do-

stawców. W tym celu więzienie powinno mieć swój młyn i piekarnię.

Włocławek.

W tych dniach odbyły się we Włocławku wybory do straży ogniowej, z udziałem 185 głosujących. Wybrano na naczelnika straży p. Wincentego Bojańczyka, a na jego pomocnika p. Michała Stomajera. Do rady weszli pp.: dr. Cierotowicz, Józef Teicheld, Władysław Nowca, Leon Bojańczyk, dr. Grunell, Jan Brann i z członków czynnych pp.: Stefan Błędowski, Bolesław Steiner, Franciszek Tretyn i Paweł Steinicke.

Petersburg.

Dyrektor departamentu górniczego, radca tajny Skalkowski, delegowany został na objazd zakładów w Królestwie i okręgu ołoneckim. Przed objazdem jeszcze uda się za granicę na urlop.

W ministerium oświaty opracowany jest obecnie projekt rządowych szkół fröbelskich dla dzieci od lat 5 do 9-ciu. Szkoły te, zakładane w miastach, pozostawać będą pod głównym kierunkiem okręgów naukowych i bezpośrednim nadzorem inspektorów szkół niższych.

„Nowoje wremia” donosi, że kolonizacji niemieckiej z nad brzegów Wołgi emigrują obecnie tłumnie do Ameryki.

Przysiano z Warszawy do głównego zarządu prasy podanie, celem uzyskania koncesji na nowy tygodnik, specjalnie poświęcony spirytyzmowi, hypnetyzmowi, magnetyzmowi i t. p. Spółka wydawnicza jest już utworzoną.

Z CAŁEGO ŚWIATA.

— 0 —

Kongres międzynarodowy. W lipcu roku bieżącego odbędzie się w Paryżu piąty kongres międzynarodowy w sprawie wewnętrznych dróg wodnych.

Nowa republika. Jeszcze jedna republika ma powstać w Ameryce. Tą kandydatką jest wyspa Kuba, dzisiaj prowincja Hiszpanii. Widocznie to bliższe sąsiedztwo kawałka monarchii nie podoba się Stanom Zjednoczonym Ameryki północnej, chcą bowiem zaproponować Hiszpanii, aby zezwoliła na ogłoszenie wyspy republika, za co ta ostatnia gotówką zapłaci za dobra koronne, znajdujące się na jej terytorium.

Emigracja z Niemiec od kilku miesięcy wzmagą się prawie zatrważająco i, zdaje się, osiągnie w b. cyfry nietylko dotychczas. W samym marcu, z portów hamburskiego i bremeńskiego wyjechało 59,000 ludzi, z których przeszło 30,000 skierowało się do Stanów Zjednoczonych, a około 15,000 do Ameryki południowej. Przeprowadzają, że w r. 1892 gim państwo, niemieckie utraci kilkadziesiąt tysięcy swych poddanych. Co zaś do emigracji w roku przyszłym, ekonomisci niemieccy utrzymują, że tysiące ludzi oczekują tylko wszechświatowej wystawy w Chicago, aby emigrować do Ameryki, w tym bowiem czasie, wskutek obniżenia ceny na statkach, będzie ułatwiony przejazd. Obliczają, że w r. 1893 cesarz Wilhelm straci z pół miliona swych poddanych. Dąży już rząd niemiecki obmyśla sposoby powstrzymania od wychodźstwa.

Żywe obrazy. W Paryżu, w „Théâtre d'Application”, odbyło się czarodziejskie przedstawienie tak nazwanej „poematów miłości”, czyli dwanaście serji żywych obrazów (prawie każda serja zawiera po trzy pozycje oddzielne), ułożonych przez rzeźbiarza Cypryana Godebskiego. Dekoracje skomponował Karol Toché i Aleksander Vanvray, a każdemu obrazowi towarzyszy muzyka na fortepianie i wiolecze. Kompozycje Aleksandra George'a i deklaracja odpowiedniej poezji Armand'a Silvestre'a, przez Brémonta Gastona Mitrecy'a lub panią Nellę, w greckich kostiumach kapłańskich. Przedmiot obrazów stanowi dwadzieścia par, otoczonych legendami miłosnymi, wziętych z najrozmaitszych miejsc i epok: Adam i Ewa, Dyana i Endymion, Booz i Ruth, Judyta i Holofernes, Antygona i Kleopatry, Dafnis i Chloe, Dawid i Betsabea, Katalpa i Lesbia, Wenus i Adonis, Dante i Beatrix, wreszcie Des Grieux i Manon. Kończy widowisko epilog i apoteoza miłości, zjawienie się wszystkich osób naraz w blaskach ogni bengalskich, na tle wspaniałych dekoracji.

Wolocypery w wojsku. „Journal officiel” ogłosił regulamin wolocyperyjskiej służby wojskowej, podpisany przez ministra wojny, Freycinet'a, który, wskutek licznych prób, dokonanych w ostatnich czasach, uznął użyteczność wolocyperystów. „Wielkie manewry roczne—mówi p. Freycinet—i ćwiczenia oddziałów korpusów wykazały, że wolocyperysty mogą oddać nieocenione usługi podczas kampanii. Użyteczność ich, jako ordynasów w wielu miastach garnizonowych, okazała się również ceną.” Regulaminu ministra wyjadła organizację służby i użycie wolocyperystów, polegające przedewszystkiem na przewożeniu rozkazów. Wyrażone jest również życzenie, aby mogli oni w razie potrzeby brać nadto udział w samej walce. Ubrojenie wolocyperysty ma się składać z rewolwera i karabinu kawalerskiego z 36 nabojami. W głównej kwatrze korpusu cza-

nych ma być 19-tu wolocyperystów. Kandydat pragnący zostać wolocyperystą wojskowym, musi poddać się próbom i oględzinom lekarskim. Wymagana ma być zdolność przebycia 90-kilometrów w przeciągu sześciu godzin w stanie składu, przy innych zaś rodzajach broni 48 kilometrów w przeciągu 4-ech godzin. Kurs oznaczony został w r. b. na dzień 15-go czerwca.

Nowy bacylus. Lekarze niemieccy ubiegający wojnę wypowiedzieli bacylusom i uczą ją z powodzeniem. Ostatnią ofiarą ich jest bacylus epilepsji, wytopiony w wyrobie, płacach i krwi chorych, przez dr. Gerdes'a, prez. uniwersytetu w Halli.

Przedsiębiorstwa kobiece. Prace bierzości poci pięknej zakresła coraz więcej horyzonty. Niedawno powstała w Londynie taka firma dla handlu herbatą, założona przez konsorcjum... kapitalistek. Konsorcjum składa się z siedmiu spółniczek — to jest przepisywaniem prawem minimum uczestników dla założenia twarzystwa akcyjnego, wkłady osobiste członków którego mogą nie przewyższać jednego wyjazdu na osobę. Zakupiły one na wyspie Ceylon wielkie plantacje herbaty, przewyższające, jak wiadomo, dobrocią gatunku herbatę pochodzenia chińskiego. Przedsiębiorstwo londyńskie zatrudnia same tylko kobiety. Wyjątek stanowi jeden tylko mężczyzna, pełnięący funkcję sekretarza, oraz udzielający robotnikom wskazówek co do opakowania herbaty. Agentami w mieście i w okolicy są również kobiety. Ogół mieszkańców Londynu wyraża się z wielkiem uznaniem dla nowej firmy i jej artykułów, z których na szczególne uznanie ma zasługiwać specjalny gatunek mieszany, pod nazwą: „The Ladies Own”. Podobno druga, tworząca się w Londynie, firma kobieca zakupiła również wielkie plantacje herbaty w Chinach.

Działanie elektryczności na zwierzęta. W jednej z menażeryj londyńskich dokonano ciekawych doświadczeń nad zbadaniem wpływu elektryczności na zwierzęta. Próby wykazały, iż rodzina kotów, jak: lwy, tygrysy, lamparty i t. p., odznacza się największą wrażliwością na działanie elektryczności. Małpy i wilki, elektryzowane, wydają żałosne jęki i wycia; na gruboskórne konie morskie elektryczność nie wywiera żadnego wpływu. Stosunek elektryczności do zwierząt nader przyjemnie: pod czas elektryzowania, głoszący one dozorcywcy, jakby prosząc o przedłużenie doświadczeń. Elektryzowanie da się z pożytkiem zastosować do poskramiania oglistych koni w czasie ich kucia. Naelektryzowania koni dokonują się przy pomocy klamry metalowej, zetkniętej z nozdrzami i połączonej z elektrorodami. Pod działaniem elektryczności, koń zapada w pewien stan obłądzenia hipnotycznego i poddaje się z zupełnym spokojem operacji kucia.

Zdomaskowana spirytyzacja. Donosi z Berlina, że znane medium spirytyzacji, Valaska Toefler, z powodu oszustwa w wykonywaniu swych sztuk, skazana jest na dwuletnie więzienie.

Namobójstwo ze strachu. W Egipcie, pod Kairubadem, pewien wieśniak miał w sobie schowaną bombę. Trzydziastoletni syn jego, w nieobecnosci rodziców, wydobł dubeltową, bawie się nią, strzelił i zapalił łóżko. Na krzyk chłopca przebiegli sąsiedzi i pożar ugasił. Chłopiec oczekiwany kary zajął się do tego stopnia, iż dubeltową, niekiedy z rozowami i tam z drapij lufy strzelił sam do siebie. Kula trafiła go w głowę i zabila na miejscu.

Rozbieżność okręt. Telegram z Szanghaju do „Standarda” donosi, iż niemiecki parowiec „Peking”, zbudowany w roku 1889 w Anglii z żelaza, kosztował 1 1/2 miliona marek, poszedł na dno, skutkiem zetknięcia się z chińskim parowcem. Załoga i pasażerowie ocaleni.

Strajkujące... morze. Na pewnej prowincjonalnej scenie we Francji dawano „Burzę” Szekspira. Fala morskie odwarzała 15 statków, którzy, ukryci pod płótnem, zamalowanem w niebiesko, podnosili się i przejeżdżali, naśladować gry morskich balwanów, za co otrzymywali zapłaty po franku od osoby. Ponieważ jednak dochody teatru w ostatnich czasach bardzo się zmniejszyły, dyrektor obniżył honorarium fal morskich do 5 centymów. Wówczas morze postanowiło zastrzeżować i sprawiło tego fala dyktorowi w samem środku przedstawienia. W chwili, gdy za kulami rozbrawiały się głębi pływające i bura młota stała, morze leżało spokojne i nieporuszone. Zrezygnując reżyserski podstęp do fali i rozkazem im się bierze. Morze ani drgnęło. Nagle jeden ze statków uchylił płótno i seppan!

— Czy dodasz nam 30 centymów? — Nie, dodasz centymów — bramaś odpowiedział. Morze rozłożyło się znów gładkie, jak lustrano tafa. Publiczność śmiała się do rozpuku.

— 30 centymów? — ponowił pytanie sro głosi balwanów.

— Nie, 20 centymów. Morze zafalowało zlekka, jak gdyby przebiegał po niem łagodny żelazek.

— 25 centymów — proponował drągłym głosem reżyser.

Fale podniosły się trochę wyżej. Na fale gruchnął śmiech jednogłosej.

Niech was dyabli! — seppan! doprowadzono do ostateczności, reżyser — dostaniesz po 30 centymów, ale bład was, jeśli fale „nie wyjdą”.

Morze poruszyło się gwałtownie, chłostała jakby burza; szalała tak przez kilka minut, aż obłądło, wśród ogryz burzowego żywiołu, pękło płótno i pognasło statków zjawilo się na scenie. Tak się zakończyła „Burza”.

Niezbity dowód. Rzecz dzieje się w antykwarjacie.

— To jedyny autograf Iksa, jaki pan posiadacie! — Tak, panie, mogę nawet zaręczyć, że się pod niego nie mieści.

— Tak pan sądzi? — Rozumie się... przecież on posiadał nie mniejszą.

Wielki wybór

**Dryliszków na ubrania
męskie i dzieciinne**

GAŁDZKIE I DESENTOWE.

Worki i Wańtuchy

poleca

Skład Żyrardowski

w Łodzi, ulica Piotrkowska Nr. 249 (6 nowy).

936-0

Przystawisz z dniem 1 Kwietnia 1892 r. reprezentować
Warszawskie Przedsiębiorstwo Asfaltowe i Fabrykę Tektur.
mam honor zawiadomić szanownych Klientów, że natomist
objęciem na miasto Łódź i okolicę wyłączną sprzedaż wszyst-
kich wyrobów, produkowanych przez to samo **Warszawskie
Przedsiębiorstwo Asfaltowe i Fabrykę Tektur** i że takową
sprzedaż oraz wykonanie robót odda na swój własny rachunek
prowadzić będzie. Zapewniając tanie ceny oraz szybko-
i rzetelną usługę, pozostając z szacunkiem.
977-3-1 **S. H. CIESIELSKI.**
Kantor: ul. Zachodnia Nr. 270E, dom J. Joskowicza.

Obwieszczenie.

Dyrekcya Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi

podaje do powszechnej wiadomości, że niżej wyszczególnione nieru-
chomości, w m. Łodzi położone, z powodu niezapłacenia raty Listopado-
wej 1891 r., wystawione zostały na sprzedaż przez publiczne licyta-
cyę, odbywać się mającą o godzinie 11 z rana, w kancelaryi Wy-
działu Hypotecznego, przy ulicy Średniej pod Nr 427 w m. Łodzi,
przed wyznaczonymi notaryuszami, a mianowicie:

a) pod Nr 1089-a, przy ulicy Dzikiej, obciążona pożyczką to-
warzystwa rs. 9,900; wadium do licytacji złożyć się mające wynosi
rs. 1,980; licytacja rozpocznie się od sumy rs. 14,850; termin sprze-
daży wyznaczono na dzień 30 lipca (11 sierpnia) 1892 roku przed
notaryuszem Józefem Grabowskim.

b) pod Nr 271-n, przy ulicy Cegielińskiej, obciążona pożyczką
towarzystwa rs. 10,000; wadium do licytacji złożyć się mające wynosi
rs. 2,000; licytacja rozpocznie się od sumy rs. 15,000; termin
sprzedaży wyznaczono na dzień 31 lipca (12 sierpnia) 1892 roku
przed notaryuszem Janem Kamockim.

c) pod Nr 188-B, przy ulicy Aleksandryjskiej, obciążona po-
życzką towarzystwa rs. 5,200; wadium do licytacji złożyć się mają-
ce wynosi rs. 1,040; licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,800; ter-
min sprzedaży wyznaczono na dzień 4 (16) sierpnia 1892 roku przed
notaryuszem Juliuszem Gruszczyńskim.

d) pod Nr 1114-D, przy drodze do ogrodów staromiejskich, ob-
ciążona pożyczką towarzystwa rs. 8,000; wadium do licytacji złożyć
się mające wynosi rs. 1,600; licytacja rozpocznie się od sumy rs.
12,000; termin sprzedaży wyznaczono na dzień 5 (17) sierpnia 1892
roku przed notaryuszem Władysławem Jonscherem.

e) pod Nr 675, przy ulicy Placowej, obciążona pożyczką towa-
rzystwa rs. 2,600; wadium do licytacji złożyć się mające wynosi rs.
520; licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,900; termin sprzedaży
wyznaczono na dzień 7 (19) sierpnia 1892 roku przed notaryuszem
Konstantym Mogilnickim.

f) pod Nr 48-b, przy ulicy Zawadzkiej, obciążona pożyczką to-
warzystwa rs. 11,000; wadium do licytacji złożyć się mające wynosi
rs. 2,200; licytacja rozpocznie się od sumy rs. 16,500; termin
sprzedaży wyznaczono na dzień 10 (22) sierpnia 1892 roku przed
notaryuszem Konstantym Placheckim.

g) pod Nr 786-E, przy ulicy Zielonej i Promenada, obciążona
pożyczką towarzystwa rs. 7,600; wadium do licytacji złożyć się ma-
jące wynosi rs. 1,520; licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,400;
termin sprzedaży wyznaczono na dzień 12 (24) sierpnia 1892 roku
przed notaryuszem Janem Kamockim.

Łódź, dnia 7 (19) maja 1892 roku.

993-3-1

Prezes: E. Herbst.
Za Dyrektora Biura: L. Gajewicz.

J. W. WAGNER

SKŁAD

TOWARÓW MANUFAKTURY

w Łodzi, ulica Krótka Nr 1345 (7 nowy), dom własny

poleca NA SEZON LETNI:

KAMIZELKI jedwabne i pikowe

w znacznym wyborze i w najnowszych deseniach, sprzedaje
takowe po cenach bardzo przystępnych.

Również poleca dla Pp. krawców nadzwyczaj trwałą i
praktyczną **podszewkę**

868-5

**WYROBY
Optyczne, Chirurgiczne**

i t. p. poleca

A. DIERING, OPTYK

w Łodzi, ulica Piotrkowska 277.

68-0

Główny Skład

Zakładów Żyrardowskich

w Łodzi, ulica Piotrkowska Nr. 249 (6 nowy), dom własny

POLECA

Wyroby płócienne, pończosznice, damską
i męską bieliznę. Wielki wybór materiałów
meblowych, pluszów, franek. Koldry wa-
towe, jedwabne, wełniane i bawełniane.

NA ŻĄDANIE SZCZEGÓŁOWE CENNIKI.

932-0

UCZENNICA

prof. Scharwenko

z patentem konserwatorium berlińskiego
i chlubnymi świadectwami udziela lekcji
na fortepianie. Oferty w administracji
„Dziennika“ pod lit. L. B. 985-3-1

**Wiadomość dla rodzi-
ców potrzebujących
wysłać swe dzieci do
Ciechocinka**

Osoba znana przyjmuje dzieci
izraelskie na stałą. Prawdzi-
wa macierzyńska opieka zape-
wniona. Bliższa wiadomość na
pensji p. Heller, ul. Cegieliń-
na Nr 46. 894-12

**DENTYSTA
J. HABERFELD**

ul. Piotrkowska Nr 59, dom S-rów Mina-
berg obok W-go Lorenza. Płombowanie.
Sztuczne zęby. **Operacje bez bólu**
przy pomocy tlenku azotu (gaz rozwes-
lający). 432-75

Oddział detaliczny firmy
HURWITZ i SYN w Łodzi

ulica Piotrkowska Nr. 777
dom Rosenblatt
poleca w **WIELKIM WYBORZE**
najmniejszych krajowych i
zagranicznych

Materiały na ubrania męskie
ze względu na skończony już
sezon burtowy, po
cenach znacznie niższych
lecz stałych

963-24-1

**Отъ Конторы
Россійскаго Общества**

морского, рѣчнаго, сухопутнаго
страхованія и транспортирова-
нiя владѣй.

Симъ объявляется, что на
основании Высочайше утверж-
деннаго 25 Февраля 1872 года
Положения Комитета Министровъ
о дополненіи устава Общества,
20-го Мая с. г. въ 11 часовъ
утра будутъ продаваться при-
былиши и непривытны въ ус-
тавленный срокъ владѣй, состоя-
щіи изъ разныхъ мануфактур-
ныхъ и лапшовыхъ товаровъ,
оцѣненныхъ въ 176 р. 84 коп.
Продажа имѣетъ быть въ скла-
дѣ Конторы, по Дзигой улицѣ
въ домъ подъ № 24.

Купившии на торгахъ владѣй
обязаны уплатить немедленно
25% условленной цѣны, а осталь-
ную сумму въ теченіи 24 ча-
совъ. Невнесшии въ теченіи се-
го срока денегъ, терять зада-
токъ и право на полученіе ку-
пленного товара или вещей.
1002-1-1

Утеряна

Квитанція Киевской Конторы
Россійскаго Общества транспор-
товъ 1844 г.

за № 3942332 на прибывшии
товаръ на имя Ю. Панцера.
А потому проситъ означенную
квитанцію считать недействи-
тельной и для упомянутого Об-
щества необязательной.

1004-1-1

BROWAR PAROWY

SS-ów K. ANSTADTA w Łodzi.

Z powodu licznych podrabiań i fałszowań znaków, wypalanych
korkach naszych, zawiadamiamy niniejszem Szanowną Publiczność
konsumentów piwa naszego, że korki beczek i butelek wszystkich
gatunków piwa naszego znaczone będą wyłącznie następującym wy-
palanym stemplem:

**BROW. AKC.
SS. K. ANSTADT
ŁÓDŹ**

Upraszamy Szanownych odbiorców piwa naszego o zwrócenie uwagi
na markę powyższą. Wszelkie nadśladowanie tej, przez praw-
zatwierdzonej marki, sądownie poszukiwaniem będzie.

Łódź, dnia 21 Maja 1892 roku.

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego Browaru Parowego

SS-ów K. Anstadta w Łodzi.

1005-3-1

Restauracya Belle-Vue!!

ulica Piotrkowska Nr 507 (66), w domu Herschko-
wicz, dawniej Hillemana.

W sobotę, dnia 21 maja 1892 roku

Otwarcie pięknego i cieniściego ogrodu.

Wyborowe potrawy i napoje, przytem dobra usługa.
999-2

HELENOW.

Niedziela, dnia 22 Maja t.r.

koncert poranny.

Po południu od godziny 4-0

KONCERT

orkiestry wojskowej 37 Ekaterynburgskiego pułku
pod dyrykcją kapelmistrza Dietricha.

Wejście kop. 25. Dzieci kop. 10.

Począwszy od dziś, orkiestra ta sama grywać będzie codziennie

W niedzielę i święta, prócz tego Koncerty poranne.

1000-

Fabryka czekolady

Mam honor donieść najuprzejmiej Sz. Publiczności m. Ło-
dzi i okolicy, że obok istniejącej od lat 12-tych
CUKIERNI mojej założyłem

Fabrykę CZEKOLADY

urządzoną podług najnowszego systemu i do prowadzenia jej
sprowadziłem najlepszego majstra z jednej z najbardziej reno-
mowanych fabryk czekolady z Lozanny (w Szwajcaryi).

Polecając swe nowe przedsiębiorstwo najgoręcej Sz. Pu-
bliczności, proszę uprzejmie o łaskawe zwrócenie uwagi na
następujące ceny:

CENNIK.

1 funt Czekolady deserowej.	75 kop.
1 funt Pralinek .	60 "
1 funt Cukrów deserowych .	50 "
1/2 funta Czekolady deserowej .	40 "
1/2 funta Pralinek .	35 "
1/2 funta Cukrów deserowych .	30 "
1 funt Karmelków czekoladowych	75 "
1 funt karmelków w 10-ciu gat.	40 "
Ciastka Rothschilda	5 "
Paluszki orzechowe	3 "
Paluszki Waniliowe	3 "

Najnowsze ciastka „Jeszcze raz“ od dzisiaj.

Z wysokim szacunkiem

A. Wüsthube.

920-6-1